

176. Smålandsvisa.

Jag vet ett land, som jag för-gä-ves må-lar; där himlen ä' bå'vit å
 grå å blå, där lu-sen stjärnor glä med gyll-ne strå-lar; från
 him-la-valv med sil-ver-må'ne på. Tra-la-la-la,
 tra-la-la-la, tra-la-ral-le-ral-le-ral-le-lal-la,
 tralla-la la, tral-la-la-la, tral-le-lal-le-ral-le-ral-le-ral-la.

2. Visst ä de fattigt nog i vårt Småland,
 där stenarösen välla mycke' sjä.
 Visst får man gno, gynås, emellan
 målen
 för låga arbetslöner, men vadå!
 Trallalalla ...
3. I år blir kålen här å smår å rali'
 men vi får väl belättna va' ändå,
 ty än så ha vi armar kvar med stål i
 och hoppas alltid det blir någon rå.
 Trallalalla ...
4. I Smålands dalar föddes ingen fåne,
 nej, kvicka ä vi ifrån topp te tå,
 och fast vi råkat gränsa intill Skåne,
 små snillen ä vi allihop ändå.
 Trallalalla ...
5. Rätt vådligt är de bå' te si å skåda
 på smålandsgräbberna di rara små.
 En lätt kan få ett styng i hjärtats låda,
 ty söta ä di ifrån topp te tå.
 Trallalalla ...
6. När krigets åska gick på Lützens slätter,
 just året sextonhunderttrettio två
 vi sprängde fram med långa bajonetter
 och klådde fienden bå' gul å blå.
 Trallalalla ...
7. Visst finns det många språk uppå planeten,
 men hemlandsmålet låter bäst ändå.
 Ja skål för Småland, må det gå i teten,
 då krigstrumpeten blås' från vrå till vrå.
 Trallalalla ...